

ישר לפה

אורחי הכבוד של המימונה לא היו מארוקאים במיוחד. הם הוזמנו לשבת באוהל הכבוד, שהוכן במיוחד בשבילם, והיה סגור מכל צדדיו בגדרות ברזל חדשות. הם ישבו על כריות ומזרונים שהיו מונחים על הארץ,

כשנשים וגברים בלבוש מארוקאי מגישים להם אוכל ישר אל הפה. מימין: זבולון המר, סם בן-שיטריט, אופירה נבון, שטעמה מכל מאכל, באמצע הביט ויצחק נבון. משמאל: יצחק נבון מאחורי צעיר מארוקאי, הלבוש בלבוש מסורתי של יהודי מארוקו. קפטן וסרבוש.

המארוקאים נסגרו מאחורי גדר כפולה, וזרקו הפירסומות הופנו אל הפולנים, הרוסים ושאר ידקות

היה אוהל של אסירי ציון מעיראק וצמוד אליו היה אוהל של עולי ברית-המועצות, שמכרו ספרים ו עשו שדולה לטובת אסירי ציון

מאח

ענת סרגוסטי

שלהם. אוהל מארוקאי לא היה שם.

קהל רב הסתובב בכל איזור האוהלים והתבונן בכל האנשים שלבשו תלבושות מסורתיות כמו שמתבוננים בחיות בגן-חיות.

כל המארוקאים

הידועים

ה דשא של גן-סאקר היה מלא בחוגנים וזוללים. אנשים עשו בשרים על האש, ילדים קטנים התרוצצו עם ארטיקים ביד. רוכי לים שונים מצאו הזדמנות למכור את כל הסחורות שלא מכרו במשך כל השנה. החל מחולצות טריקו בול, חכשיטים ועד לכל מיני מאכלים ומשקאות.

במשך כל הבוקר פיוזו ורקדו על הבימה המרכזית להקות נוצר מכל קצות הארץ ומכל העדות והשבטים. שיאו של האירוע התקיים בצהריים. בשעה 2 אמורים היו להגיע כל המי ומי של צמרת המדינה והכנסת. ולכבד בנוכחותם את העם החוגג. והם הגיעו. האחד אחרי השני, כשראש-הממשלה ונשיא הר מדינה מגיעים במכוניותיהם מלווים באופנועים ובליזוי מישטרתי כבד. כל הכבודה החשובה רוכזה ביחד, במקום שיועד לכך מראש. המישטרה סגרה את כל איזור הבימה בשתי גדרות-ברזל חדשות, כששוטרים רבים מאבטחים את הר מקום. חס וחלילה שלא יתערבבו חשוכי המדינה עם פשוט העם. ושם, בתוך האיזור הסגור, גמר (המשך בעמוד 46)

טעם מארוקאי

הנשיא, יצחק נבון, טועם מאכל מארוקאי. הנשים המארוקאיות עברו מאורח חשוב אחד לשני, אבל האורחים לא גמרו את האוכל הרב שהוגש.

תה וסימפטיה

ראש-הממשלה (למעלה) לא טעם כמעט כלום מהמאכלים שהוגשו לו. הוא הסתפק בתה ופיזר חיוכים לכל הכיוונים. כמוהו גם אריה דולצין (למטה).

פה גדול

פותח שרי-החינוך זבולון המר וסורף מאכ מארוקאי טיפוסי. המאכלים הגיעו בשרשרת. מכ המינים, מלוחים ומתוקים. בתחילה לא נגעו האורחים בכיבוד